

פרוטוקול מס' 14

מישיבת ועדת הכנסת ביום ב' ט"ז בטבת
תש"ב - 14.1.52 - בשעה 22.00

הגרי הנוצרות:

גרי תימן:

- ד. בן-דב-האי - יו"ר
- פ. דודן
- ט. גורן
- ע. סייסון
- ב. מזניה
- ש. גב
- א. רימלס
- ע. איכילוב
- פ. זילנר
- ח. לנדמן
- ז. שפר
- י. דשאן (ס"ס פ. מזניה)
- * שפירא
- ה. רובין
- א. דויטש
- ק. כהנא
- ג. ח. חניטס
- ס. מרזוב

- פרופ' שקי - מטעם משרד הסטטיסטיקה
- ט. רוזטי - מזכיר הכנסת
- א. צידון - סגן מזכיר הכנסת
- ש. קדמי - מתרגם

מזכירים:

אני פותח את הישיבה. קבענו ישיבה להערב כדי
לדון בפרשת המודעות ביום ב' 7.1.52. אני
פזיע שובביל עצמנו במטרה של 5 דגעים לכל חבר.

ד. בן-דב-האי - יו"ר

המכנסנו במיוחד לישיבת לילה - זהה אמורים לך
בלום פ"ך. עלינו לדון בנושא זה בהחלט ובשיקול
דעת דב.

ח. לנדמן:

אני מצביע את ההצעה של 10 דגעים.

ד. בן-דב-האי - יו"ר

ה צ ב ז ה

בעד 10 דגעים - 10
נגד 6

ההצעה ההצעה ל-10 דגעים

שאלה: האם ועדת המענה שנקבעה לכבוד האינצידנט
בין חברות הכנסת א.רוזיאל-באור וע, סייסון הסיקה
מסקנותיה? אם אנו מקבלים כאן פרינציפ של הדממת חבר כנסת מישיבות הכנסת -
סן הדין שידון גם בבעיה זו עד תופה.

ח. לנדמן:

ועדת הכנסת
14.1.52

107

ה. תשובה:
אני מבקש מאת יו"ר הוועדה, לקרוא לפנינו שנית את הצעת חבר הכנסת ברגר. שנית, מהו המספר בתקנון שעליו היא מבוססת? שלישי, אני מבקש לאמת את הסדקים שבאם חבר הכנסת נז'ין בעת הישיבה.

ד. ברגר-האי - יו"ר:
ביחס לשאלותיך הראשונות תשובתי חיובית. באשר לשאלה הנובעת לתקנון - זה נושא לדיון.

ב. ויילנד:
אני מציע לפנות ועדה פרלמנטרית במטרה לחקור את האורעות מסביב לבנין הכנסת, באופן אובייקטיבי ויטורלי. מפני שאם כל אחד מאתנו, כמו שעשה חבר הכנסת ברגר, למשל, יכניס את האורעות על תוצאותיהם הפוליטיים למיסת-סוד, כמו שהוא הבין זאת, הרי שלא תהיה שום דבר.

אני רוצה לציין את הסתירה בדברי שד המסורה לעומת באומר של ראש הממשלה, מר דוד בן-גוריון ב"קול ישראל". הדברים האלה מוכיחים בעליל, שהיתה כאן כוונה מצד הנהגת מפא"י בממשלה לנצל את המצב הקיים, כדי להתחיל במסע טרור נגד המפלגה הקומוניסטית בכנסת ובמדינה בכללה. בהתאם לכך צודע לי שהממשלה עומדת להציע הצעת-חוק המחטיר את העובשיין על תקיפת שוטרים. הורעה זו נסמך הבורק בשעה 8.30 ב"קול ישראל" כצורך לנפח הרשמי של הודעת הממשלה בעתונות, תכנית הממשלה היתה טובה מראש ומכוונת כלפי התנועה הקומוניסטית, פרטנו באספות מומביות של מפא"י שהקומוניסטים השתתפו בהם בהכנה שארונה תנועת החרות, זרקו אנשים ופצעו צירי כנסת. לדעת היתה כאן מטרה מכוונת נגד המפלגה הקומוניסטית, נגד מפלגת מפ"ם ונגד הכוחות האנטי-מכוונת בתנועת השלום, במליט אחדות, היתה כאן נפיון של קואליציה לטמטם את דעת הקהל על-ידי נקטת אמצעים בחזית אחת וזוהי הצעת חבר הכנסת ברגר. אני חושב שצריך להוקיע בכל החריפות כל נפיון של טרור אינדיבידואלי, טרור המבצע באדם בשם סוריים למטרותיהם העלמיות.

ענין זה שדנים עליו, יש בו טעום עלילה-דמ פוליטית, והחקירה היא שתכריע לדעת. זוהי דרישתנו העיקרית. אם תהיה לכך התנגדות, אנו נראה בזאת תכנית בוספת, תכנית ברורה ומכוונת הסתה למרעות במפלגה הקומוניסטית, כפי שראינו זאת במקרים אחרים.

באשר להצעה הקונקרטיה של חבר הכנסת ברגר אעמוד בכמה בקורות:

- (א) יש סכרות מסכרות שונות הדומות על קשרים בין מפלגת חרות וקציני משטרה.
- (ב) באומר של חבר הכנסת בנין בכנסת, שאיים ברצח אנשים שנהלנו מו"ט עם ממשלת בון הנאצית בקשר לשילוחים מדרטניה - בלי כל ספק אין לעבור עליהם ללא תגובה. אני אינני כלל הצדקה לגרר ענינים אלה בוועדת הכנסת. מסכרות של ועדת הכנסת לשל בענינים דימלטינריים, ולא במקרים פלייליים או דברים הגובלים עם ענינים פלייליים, אני יכול להבין את הדרשה להוריד חסינותו בתור חבר כנסת ומסירתו למשפט, או להזמין - כפי שכתוב בתקנון - לישיבה, לשמוע אותו ולהטיק את הסקנות הדרושות, ולא לקבוע תקדימים שהם מסוכנים מאד.

ה. תשובה:
עלי לציין במתיחה דברי שמפלגות הקואליציה קבלו החלטה בדבר הישיבה הזאת בקריאות מסויימת ולאחר תביעות חוזרות ונשנות.

אנו רואים וראינו, בוועדת חקירה פרלמנטרית איזו שלט תהיה, הגוף המכריע בדבר.

שר המשטרה אמר היום בישיבה שהתקיימה
בבקר, שלפי הידיעות שנפסרו לו התכוונה מפלגה פוליטית להפגין, ולפרוץ
אל בנין הכנסת על-מנת למנוע את קיום הישיבה בדבר השילוחים מצרמניה.
אני שואל, אם היתה ידועה כוונה זו לשר המשטרה מדוע לא פעלה הכנסת
במצבים חמורים יותר כדי למנוע זאת?

אני מצדיק את התפרסמותו של חבר הכנסת
וילנר, כי בהודעת שר המשטרה בוועדה הכנסת הבקר לא שטענו האשמה על
המפלגה הקומוניסטית שהשתלטה בהפגנה - אלא וזק לכן שבין המפגינים
היו גם קומוניסטים. לעומת זאת הודיע שר הבטחון, טר ד. בן-גוריון,
את מה שהודיע ב"קול ישראל". בוצר מצב כזה או ששר המשטרה טכסה בכוונה
על התנגדות חברי הכנסת, או ששר המשטרה יזעזע את דבריו ללא כל יסוד.

היום הציע חבר הכנסת ברגד הצעה.
אינני אוהד למפלגה פוליטית מסוימת, אבל דבר זה משונה בעיני, באיזה
דרך מצייעים הצעה כזו. דרשתי בראשית הישיבה לקרוא את הצ'סטות שנאמרו
של חבר הכנסת בנין והדבר לא נעשה. אני שואל, מה קלות הרשח הזאת? היום
המרחבר הוא כחבר הכנסת בנין, סחר יהיה זה אחר. בארצות אחרות נהוגה
פרוצדורה של הזמנת החבר הנאשם כדי לשמוע עדות מפיו.

בנין
בעת הדין על קריאת הבינים של חבר
הכנסת/פוליגאן* וכו', החליטה ועדת הכנסת שהחליטה זמיו עם חידוש
הישיבה הודיע חבר הכנסת בנין הערה קצרה, אחרי שחזר מדבריו, שמתרה את
החזרה. כל חברי ישובו למחרת היום בישיבת ולא עלה על דעת אחד מהם לעורר
ענין זה.

בתקנות הכנסת אין כל יסוד להוצאת
חבר בגלל זאום שנאם. אם כך - עלי להסדר בכל מלה שאוציא מפי. יכולתי
להבין שמישהו עורר תביעה כללית נגד חבר כנסת שהיה מעורב בהפגנות
ויחבע ביסודל חסינותו כחבר כנסת. אני חוזר ושואל כיצד אפשר לקיים בצורה
זו חיים פרלמנטריים פוליטיים. כיום מכון החץ נגד חבר הכנסת בנין ומחר
יסנוח נד כלפי כל חבר אחר בלתי רצוי לקואליציה. מה הנוהג השרירותי הזה?

ע. טיימון
לדעתי, עלינו לעבוד הרבה מאד להכנסת
סידורים בבית הזה. אליך חבר הכנסת וילנר
אני אומרת, שאילו היתה לנו דמוקרטיה - נדמה לי שאתם הייתם הורטים אותה.
אני הייתי מכנה את המאורעות האחרונים בכנסת בשם פרונדום, פרונדום במלא
מובן המלה. אני אינני תולה את הקולר בנאומו של חבר הכנסת בנין בלבד,
אף-על-פי שגם על זאת אין לעבוד בשתיקה. זכורים היטב דברי בנין "אני
סתגמה במפגנים אלה, אני סתגמה במה שנעשה בחוץ". לדעתי הצעת חבר הכנסת
בבצר היא סיניטלית. אני חושבת שהדמוקרטיה הזאת תוביל אותנו הרחק הרחק
מן המטרה אם ננהג בדרך של ויתורים במצבים חמורים אלה.

ג. מונטה
אני רואה את הפעולות ברציפותן עד הגיען
לשיא בנאום בנין. שתי פעולות קדמו לזה.
הנאום בככר ציון בפני ההמונים. מה נאמר באותה אספה? אני אומר לכם
שהדברים שנאמרו מעל במת הכנסת נאמרו בככר ציון. כשם שנאמר מעל במת הכנסת:
כיום אלטלנה, כאשר יריתם בנו בתותחים פקדת לאנשי "אל הענו ביריות", היום
אתן את הקולרה, כן. (קורא מהפרטיכל את דברי בנין בישיבת מליאת הכנסת).
אני שואל, מה מאיים חבר הכנסת בנין, מה הוא מתאבד? הוא מאיים שייעלה
על בריקות, הוא מאיים זאת לפני התקבל כל החלטה שהיא בכנסת. בו כזמן
שהוא מארגן זדיקת אבנים על בנין הכנסת באים חברים וטוענים: מה הדעש כאן,
כשביל נאום... וכו'. היה זה איום מאורגן כדי להשפיע על חופש ההכרעה
כדינוי הכנסת. כאן קרה דבר שהוא דציני ביותר. דאבה לאליבי.

חבר הכנסת לנדאו דודש שיאשרו מטעם
השלטונות את מה שנאמר בהפגנה בככר ציון. נאמר להם: "אתם היו שקטים"
אולם כהמשך הנאום נאמר דבר והיפוכו. אני מבין גם מדוע נאמרו דברים אלו,
על כל צדה שלם תבוא. מבנים אלה שבזרקו על הכנסת על מנת לפצוע בה הפכו
מחר-כך לאבנים תועות - הוא הדין באליבי.

שני צדדים למטבע כנאומן של חבר הכנסת
בגין. אך אחד "אל העשו כלום, היו שקטים, דוד שני" בלך על בריקדות,
במסור את נשנו", טעל בפת הכנסת נאסר: נפרד ממשפחותיו... מה היתה הכוונה
לדעתכם, להתאבד? או להלחם מלחמה אקטיבית.

למה נחכה עוד. האם לא דיינו בעובדות
ברורות אלו? האם עלינו לצפות לפרעות ולשפיכת דמים, ואחר-כך תינתן
הצדקה למעשינו? ואולי גם אז לא?

כל הדבר הזה הוא טחוק טרזי בדמוקרטיה
ואיבי הדמוקרטיה מצהירים שהם אויבים. אני אומר שהם טועים. הם חושבים
שהדרך סלולה בפניהם והדמוקרטיה לא תתנגד. השאלה העומדת בפנינו היא
מה הדרך בלך בה? הזמין עוד ועוד אינמים על דיוניה החששיים של הכנסת
בלבי להגיב על כך?

ע"ד הערה לחבר הכנסת רובין. לדבריו
משמעות כפולה. אילו עברנו על ענין בגין בשתיקה היה טעיר את אנשינו
להתנגדות חמורה על כך שאנו משלימים עם הפאשיזם. אם לא נביב - טוב
אשמו אותנו.

ח. לנדמן: שאתה וחבריך פאשיסטים בכלל אינך טעלה
על הדעת.

ג. אונג'ר: אותי מעסיקה שאלה אחת, האם אין זכות
לפוסד העליון לעמוד על נפש הדמוקרטיה?
האם העמידה על הנפש זקוקה לחוקים המייביים את הדמוקרטיה ליסוד החילה
כדי שתוכל אחר-כך להשתמש בזכות להקמתה?

ד. אונג'ר: לא נזכחתי בעת הדיון בחוק חסינות חברי
הכנסת. אני שואל עכשיו: מהי זכות חסינות
חברי הכנסת אם לא קיום הכנסת.

חבר הכנסת רובין, מה יש לך לחקור ולא
חקרתי? הלא במו עיניך ראית. כולנו היינו עדים למאורע מזעזע זה, איך
אפשר להעלות על הדעת לעבור בשתיקה על דבר זה? איך אפשר להכניס זאת
למסגרת של נאום רגיל. חבר הכנסת בגין באה את נאום הכבודה שלו, השבתי
שבא להשמיע במומו על קבלת ויתורים מסויימים, והנה השמיע פה, מעל במת
הכנסת את מה שהשמיע בהפגנה בככר ציון. איך אפשר להגן על צורת הדפעה זו?
אני חושש מאוד, שאתה חבר הכנסת רובין מתפלל לחרותו המדומה של מישהו, בנחישות
כל המתפלל על הברדל-נצנה תחילה.

אני מוצא בהצעת חבר הכנסת ברבר טרזי
ותרבות שאין דוגמתה לגבי חבר הכנסת בגין.

א. רימלס: לדעת קדמו ליום כ' אספות ונאומים שהיה
להם ערך לגבי יום ב' עומד, משום הקדמה
למעשה. בכנסת קרה מה שקרה ולא אכנס לתב ברצוע. אינני מתכוון לאנשים
שזרקו, אלא לנאומן של חבר הכנסת בגין בישיבת המליאה. אני מאין בין
מה שקרה מחוץ לבית ובין מה שקרה בתוכו. מה שנעשה מחוץ לכנסת - אלה
עניינים לתובע הכללי. יבוא הוא, יציע מה שיציע, ימיד חסינות מחבר
הכנסת דהחליט כיצד עליו לפעול. זה יהיה המבחן לדמוקרטיה שלנו. הכנסת
מחוקקת חוקים להגן על עומה, והיא עומה אינה שומרת על החוקים.

בזמן נאומן של חבר הכנסת בגין בישיבת
המליאה החליטו להפסיק את הישיבה. היה עלינו ללמוד מסקרה זה. העובדה
היא שבכל זאת גיישנו כנאמלה בתקנון הכנסת. חבר הכנסת בגין לקח דבריו
חזרה.

פרשה שניה היא תוכן דברי בגין בהפגנה
בככר ציון בירושלים. נשמעה דעה שהיא אמר מותם הדברים גם בכנסת. לדעת
אין לשלול מחבר כנסת אפשרות לדבר כרצונו. אפשר למנוע מידומם לכן על-
ידי כך שלא ירשמו הדברים במרוטוקול. אני מנסה דברי במיוחד אל חברי
שח"י, באינד הנבה אתם דוברים להגן על הדמוקרטיה, על-ידי זה שתוציאו את

ועדת הכנסת
14.1.52

ז"ו

בגין לחצי שנה? דבר זה אינו כלול בתקנון הכנסת ואני מתנבד לשיטה זו של קביעת תקנון לכל סדרה וסדרה. אני דוגל בעיבוד מוסלם ומאושר לא על-ידי רוב רגיל בלבד. לאן בביע את זכריע בדברים כאלה על-ידי רוב רגיל? בביע לכך שסיעות הקואליציה תוכלנה להרחיק את האזורים הבלתי רגילים להם לתקופות מסויימת מהכנסת. חבר הכנסת בגין עצמו, אמר שאינו חושש מהוצאתו מהכנסת. בין כה וכה לא היה לו ואין לו קשר קשר עם הכנסת, לדבריו. יתכן שהחלטת ועדת הכנסת בזמנו הייתה פחותה מדי. אין להשתמש לדעתו בטעמים אלה ליצירת תקדימים. עלינו להחליט בחוק ובמשפט, משפט גלוי עם האשמה - ולצדו דין.

ה. לוי אין כל ספק שהחבר הכנסת בגין, כנאמר בכבר ציון, עבר על טעמים שונים מהחוק הפלילי. היה נאום הסתה ואילוץ למול, ארונן עליה והתפוצות לבגין הכנסת. אני מביע השתוממות על כך שאין מביאים זאת לשימושו של היועץ המשפטי למדינת ישראל. הידעשה צריכה לבוא מצדו.

ברור לכולנו שבמקרה יידן בעשתה עבירה לאור הידע. נאמר של חבר הכנסת בגין היה ברור בהחלט. עתון "חדות" הבלים זאת יותר. אין להתעלם מהשפעת סדרה זה גם על העתיד. ברור שההגנה על הכנסת צריכה להיות יעילה יותר, מוקפת בשוטרים מוויינים - אינני אומר שעליהם להשתמש בנשק. היתה זיכרת תכונה מצד המשטרה שנראתה לעיני כל. גדרות התיל הוזנחו, השוטרים צדידו במסכות וכו' סדוע לא דממה זאת נשיאות הכנסת?

אינני תוסך בהצעת חבר הכנסת ברנד, אם כי אינני שולל את האפשרות הפורמלית לקבל החלטה זו. אנו נוהגים במקרים מסויימים על-פי תקדימים. אני שואל, האם תקדימים אלה באים לתת תשובה במקרה שהתקבון לא עשה זאת? לדעתי יש פגם בזה. סדוע חשוב חבר הכנסת ברנד ואחרים התומכים בהצעתו כי יש בה שום הגנה על הדמוקרטיה?

יש לעשות את הכל כדי להעמיד את חבר הכנסת בגין לדין על נאום שנשא בהפגנה בככר ציון והידועה לכך צריכה לבוא מטעם היועץ המשפטי.

ע. אייבילוב כשדיונה שאלת קבלת משלחת לכנסת החליטנו לא לקבל משלחת הנובלות עם הפגנות. ברור לכולנו, שמה שקרה בבית דמוצה לו חורג מן הסגרת ומזעזע את כולנו.

אני תוסך בדברים שאמסיע חבר הכנסת ריון. אתם חברי מפא"י אין לכם יסוד מוסרי שעליו הסתכנו בנו זקוף. אתם, בהתנהגותכם בשטחים שונים גרפתם לכך. אתם עצמכם אינכם מהווים טמל ודוגמה להתנהגות קטה. לא מזכיר כאן את פרשת סגדל-נד, ולא אתעלם שאינני צוט חבדות הכנסת רזיאל-נאור-טייסון.

כאשר עלה חבר הכנסת ר. עדי על במת הכנסת פנה לסייע הציונים הכלליים בטלים אלה: אני סבין סדוע הנכם מתנבדים לחוק, אתם שוללים מעיקרו את הפלחמה בשוק השחור. יש חומר סוון בארץ, אנשים רעבים והנה בא חבר הכנסת עדי בדברי האשמה חסדי שחר ומצביע, אלה שודדים את הכל.

אין ברצוני להגן על חבר הכנסת בגין. אני סבן על הדמוקרטיה. בעת הדיון לפני שבוע כבעיית בסחון הפריצה אמר חבר הכנסת ריפתין את המלים "אנו לא נצייים". טבחינת טכנת בסחון הפריצה זה הרבה יותר חמור מאשר העמידה על כבוד ציר בככר ציון. עלינו להצטרף על הדמוקרטיה הצעירה העמידה כמאורעות הלתי רגזיים, וחובה ששופת עומדת לפני כולנו להשטר בעתיד.

ה. לוי אני שואל את עצמי מה עומד לפנינו לדין. על מה ועל סוד מה אנו עומדים להחליט מה שנחליט. השאלה הראשונה שאנו חייבים להשיב עליה תשובה ברורה היא אם הכנסת יכולה לשים עצמה בית-דין. האם זוהי טכנות וזכותה? דעתי היא שאין זו טכנותה ומזכותה. אין הכנסת רשאית לחרוץ משפט - אם כי מנהיגה פורמלית היא יכולה לקבל החלטות טובות, זה לא גם קבלת החלטות הנוגדות את החוק. אני סבין שהסיעה הגדולה בכנסת שחששת פורקן בצורה מסויימת בשענה ובהסוואה למסן יאור ויראד מה כוחה של הדמוקרטיה במדינתנו. לא ארבה ליצור על הדמוקרטיה בישראל, קרימטי כבר חבר הכנסת אייבילוב.

באשר להסגרות אני חושב שזכות זו היא
דמוקרטית. אינני יודע לשם מה זה דרוש. המגוון בשאלות שהועלו
ערך שאלה בארצות שונות. על אמת כמה ובמה בשאלה זו שהיא שאלה
מאופיינת שתישבות רבה לה לגבי שמה אחד מספיקי איננו. למרות כל
מה שנאמר מה הינם אני גאה על הסגנה זו שנתנה ביטוי כנה של אלמנט
לגבי עמדתם בשאלה כאמור. יש להפסיק אחד בהסגנה זו - האבנים.
אני חוזר ואומר שאילן היטה מפרט ההסגנה להתפרץ לבנין הכנסת לא
היה כל מניע לכך. קובעה היא שלא הייתה כוונה למקל את הכנסת באבנים.
אילו הייתה זו הכוונה אני חושב שאלה האבנים ליד בנין הכנסת היה
מספיק לכך.

אני מודה בזאת שאני נושא באחריות להסגנה
זו לא פחות מר בגין. ואם מסיקים מהסגנה לגבינו גם אני חייב בהן.

באשר לעצם הבקיה של שאלה השילומים מורסניה
אני סבור כי נעשה טעוה חמור, ובמקרים רחבים. אין הדבר נשקף בארץ-
ישראל בלבד, העולם כולו מחלבה בבקיה זו. הכנסת, לדעתי, ניסתה להתעלם
מכל הכרוך בשאלה זו. היא נהגה קלות-ראש, סגורה ומחילוח, גם ביום
קיימת נטיה להעביר את פני הסדרם לאתיק שונה, אדיר. אנו נעשה במימב
יכולתנו שבעיה זו לא תרד מסדר יומה של הכנסת.

באשר להצעת חברי הכנסת רונן ואיכילוב,
להעביר בעיה לחוסם סמכותו של היועץ המשפטי, או לביח"ד, יש בה מן
החקרים הפורמליים. פרט לכדינה אתה - גרמניה.

אני מזכיר לסיקרת הקואליציה אינוצידנט לא
רחוק. פרשת ג' למי. אין להתעלם מכך שהיום מוציאים את חבר הכנסת בגין
מישיבות הכנסת, מתר יוצאו מישהו אחר. אני מזכיר אתכם: היו זהירים
במסקידין, בבחינה אל הדון אם חברך ער שהועת למקומה. הצעה זו שתקבל
על-ידי הכנסת יש בה לדעתי משום הרס לפורמקריזם בישראל.

אני תמים דעים בחלק מהדברים שהזכיר חבר
הכנסת רונן. מסקנות שונות במקרה. ועדת
הכנסת אינה רשאית ואינה צריכה לעשות מישהו בעד מה שנקבעה, או נאמר
בהסגנה בלמד ציון. אין אנו משפטים כביה משמה ואל לנו להתערב לנעשה
מתוך לבחלי הבית.

חוק המינוח חברי הכנסת, זכויותיהם ותובותיהם.
אומר: "חבר הכנסת לא ישא באחריות פלילית או אזרחית, ויהיה חסין במני
כל פעולה משפטית, בשל הצבעה, או בשל הצעת דעה בעל פה או בכתב, או בשל
מעשה שעשה - בכנסת או מחוצה לה - אם היו התצבעה, הצעה הדעה או המעשה
במילוי המקידו, או למקן מילוי המקידו, בהגדר הכנסת."
יכול חבר כנסת לקרוא למרד, לחסייה לרצח ולא יחבץ לדין. זהו אחד הפעמים
החמורים. אין אנו דנים בו כדלע. אני חושב, שהכנסת חייבת להגיב על
ענינים אלה בכל חומרת הדין. כדי למנוע השנוה מקרים דומים בעתיד.

אני סוען שנאומר של חבר הכנסת בגין הוא
קריאה למרד. אין להתעלם מהעובדה שדברים אלה נאמרו על-ידי חבר כנסת
ולא אדם פשוט. אינני מתעלם גם מדברי חבר הכנסת ריפהין "יבוא יום
ואקרא לאי-ציוח". אבל, רבותי, חבר הכנסת בגין קורא עכשיו למרד,
לשימוש בונשק נגד הכנסת כולה. אינני דן אותו בעש זריקת אבנים, חללילה
לנו לדון בזאת - זאת יעשה בית המשפט. באשר הושמעו דברים בעת זריקת
אבנים על הכנסת - היחלטה משמעות שונה לגמרי. הגענו למאב קשה שעלינו
לשקול בו חייב. אין סעיף. לצעונו הרב, המחאים למציאות חמדה. אבל כולכם
הלא הבינו שאי אפשר לעבור על כך בשתיקה.

אינני צוחק לאהייק מוסר, ואינני צוחק לפרש
דברי אחרים. על מדה חבר הכנסת ריפהין בכל אופן אני מצטער, אני מצטער
גם על עמדה חבר הכנסת לימלם. אינני יכול לשחרר את עצמי ואת ועדת הכנסת
מלקבל החלטה בענין זה. וגם החלטה זו רכה מאד לעתה. אין זה עונש בעד
מה שקרה בכפר ציון. אין זה גם צדק לעונש. זהו יסירה על הכנסת.
שיורה למניעת קריאות כדו ורצה מעל במת הכנסת עצמה.

ועדת הכנסת
14.1.52

זי

א. ציולינג

ביחס לדברי חברי הכנסת רוזן ורובין.
רובין ציין את הקובצה שאמסטרם לא
ראתה לה לתובא להודיע לכנסת, לנשיאות הכנסת, את דבר הסכנה החמורה
המרחפת על הבית. ואם המסמך ידעה זאת יום קודם היה מתוכננת לעשות
זאת ולהודיע על כך. אלא שסנהגה של המסמך הוא זה: היא מביאה את
הסכנה לחוף הבית - אחר כך מונה עלינו. זה קרה לפני זמן עם הפצצה
שהובנסה בעת הדיון על חוק שרות הנשים הדלגה בצבא. כיצד קרה הדבר
שבחוף בנין הכנסת נמצאו אנשים מזויינים מבלי להודיע על כך תחילה
לנשיאות הכנסת?

ד. בר-רב-האי - יו"ר

שר המסמך הכחיש זאת בחוק.

א. ציולינג

אני מעיד כי עיני ראו זאת. דבר
זה כחייב ברור ואני חובע לבדר זאת.

המצב מחוץ לכנסת ובתוכה היה ברור
מאד. יש בזה משום ספק אם אלו הן דרכי מלחמתנו לגבי סכנות מאשימיות
בארץ, וסכנות מאשימיות ששורשן מול בגין. אינני רואה עתידות. יש
אולי ביניכם חוזי חזיונות ומסיימים. אבל ברור לי שבבעבר, במשך תקופה
ארוכה מאד, כרחתם בריח שוחסית וידידות עם חבר הכנסת בגין. זכורה לי
פרשה אלטלנה. אגב להינם מעיד עלינו בגין כי לא סקודה לירות. אני
מעיד בפרוש כי ירו מעל האניה.

אין בדעוני להתעקב במיוחד על תקופות
קודמות, אסתפק בהזכרת ימי כופר הישוב וענין הפרשה ההכנסת. ושוב
אני חוזר לפרשה אלטלנה. מי היו האנשים אשר עלבו את הממשלה? ומי
סיים למען ההגנה על הבורחו של בגין? אתם צדיקי הדור המגינים
על הדמוקרטיה, אתם זקוקים קצת לעדבות על הנאמנות, אתם זקוקים לעדבות
שלא חשבו לפייסנו עם הכורה זהו, שעשתה מה שעשתה והעמידה במכנה
את חופש הדמוקרטיה במדינה. רבות הן דרכי המלחמה לעקירה סכנות אלו.
אנו הראשונים להתייצב בשער. אם נוכל לראות אתכם נאמנים לכך - נהיה
מאושרים. אתם, לעומת זאת רוצים להתעלם מכל דרך של הקירה יסודית
ופעילה לבטחון הכנסת, אתם רוצים להפך סדר שהוא מותנה לגבי החיים
הפרלמנטריים בחוף הכנסת.

דובר כאן על המתרחש מחוץ לבתלי הבית.
אם יש צורך לתבוע מישהו - יעשה זה במשפט ובהסכמה וקודם הכנסת בהחלט
לחוק התמינות. בכנסת אין לקבל דבר זה בצורה שרירותית. אחת, חבר
הכנסת שפירא, כיועץ משפטי לשעבר, רגיל לקרוא בודאי חוק עד הומו.
לדעתי אין לנתק את סעיף 1 מסעיף 13 בחוק חסינות חברי הכנסת.

אני הומך בכל לבי שיש חשש לסכנה,
ורצוי לאמר בבה כל מלמה מאשימיות במדינה, אבל, יש דרכים לשימוש
בכה. לדעתי קרעור החופש בכנסת אין בו כמלוא הנימה משום הגנה על
הדמוקרטיה. החפך מזה הוא האמת. זה פוחח דלת לשרירות, לנקמה ולמשפט.
דברים אינם מסוכנים, ויש למצוא צורות התגוננות אחרות. ברגע שמתקתם
את הסעיף הראשון - עלקחתם את היסוד. הדרך שבחרתם בה להגן על הדמוקרטיה
היא מסולמה ופוחחת פירצות לרעת הדמוקרטיה במדינה.

פ. ארנוב

אינני מבין מהי מטרת הנאומים שנשמעו
כאן. אני חושש שלאחר סקרי רצח הם
יפסקו - ואולי גם אז לא. הוחרדנו כולנו במקרה זה של רגימה אבנים
וזריקת פצצות גזים. חבר הכנסת בגין המפיק לומר עוד מעל במת הכנסת
את המלים: אני זאתה (לראש הממשלה) נדעה שנינו. אלי אמר: "תשמדו כולכם,
אלה הן האבנים שלי".

במחומה זו ובערבותיה זו מופיע חבר
הכנסת ברי יהודה ומודיע כי ראה שומר במסכת גז בבנין הכנסת. הוא סחדיע
בקולי קולוח על העבירה בחקנון. אינני מבין כיצד אפשר להגיד זאת,
בשעה שחוכנט קצין מצוע לבנין הכנסת? שומר ששמר על כבוד הכנסת ועל
כבוד חברי הכנסת כולה. לו פרצו הפודעים לבית היו חודסים את כל הממשלה
ומוציאים אותה החוצה, אחר כך תהדיע בעולמנו זוהי מדינה עם ממשלה
למוקרטיה, ולי חגיד אין סעיף שאפשר להסתמך עליו בחוק התמינות.

14.1.52

הבית בער, ואחרי באים ומדברים על סעיפים. הכנסת היא סוברנית ותחלים מה שתחלים. היא יכולה במקרה זה לתחלים שחוק חסינות אינו שייך לענין.

כיצד נתון את הישוב מחוץ בא חבר כנסת בפעם הראשונה לכנסת, נשבע, ואחר כך פונה לכבוד איון להסתח. אין הכנסת רשאית להושיבו בבית מועד. הכנסת רשאית לתחלים בלבד הפרה חסינותו ולתקעיד אותו למשפט. הכנסת רשאית להוציאו גם מישיבותיה.

נשמעו הצעות מחבר הכנסת ציזלינג לנהוג בדרכים אחרות. אני מוען שכאשר נגיע לדרכים אחרות גם כן תחיו נגד. אני מזכיר אהבת אהבת העמיד. זה עלול לגרום לרצח אנשים. חבר הכנסת רזון שואל מדוע לא נתן ראש הממשלה פקודה להשתמש בנושק אני שואל: לו השתמשו בנושק מה היה אז? חבר הכנסת לנדאו הודה, שהאשמה נגד חבר הכנסת בגין חלה עליו באותה מידה - אני מוכן גם אותו להעניש.

לדעתי הוצאת חבר כנסת מהכנסת מותרת בהחלט, אדרבה, היא סופרית וחוקית.

ה. ברגר

חברי הכנסת, רובין וציזלינג מוכנים תמיד לגנות פעולה של הנועת חדרות, אבל בכל עת שהם באים לגנות קורה מקרה בלעם. הם באים לקלל ונמצאים מברכים.

הם מציעים להקים ועדה חקירה פוליטית. אני שואל האם אין דרך טובה מזה? חבר הכנסת ציזלינג הסתמך בחוק החסינות ובאדק הציע לשפירא לקרוא חוק עד חוסר. אני אומר אמר לציזלינג ומציע לו אותו הדבר לגבי סעיף 1. אני חולק על הפרוש הרחב שניתן לו פה. אין זה נוגע בזכותה של הכנסת לדון חבר. החוק בא להגן על חברי כנסת כלפי כוחות מן החוץ. היה דיון סעיף בניהו זה ואז לא חבר הכנסת ארגוב הלך יד ביד עם לנדאו, אלא מישהו אחר.

במקרה שאנו דנים בו, התחליתם בזמנו ועדה הכנסת מה שתחליתם ותאינצידנט חוסל. השאלה אחרת: אם נגמרה הפרשה טוב או רע. אין ברצוני להזכיר כאן את המפראות הספודיות בנאומי של חבר הכנסת בגין, אולם אל לנו לשכוח את דבריו: "אני תבאתי איתם, אמנם לא נתתי להם פקודה לזרוק אבנים, אלא על-ידי עמידתם לחוץ ולהכריח אותם לקבל התחליתם". בפעולה שנעשתה מחוץ לתחלי הכנסת הטעל המשמרה או החביעה הכללית. על הנעשה בכנסת - אנו לא נעבור בשתיקה. אחרי 4 חדשים סופיע חבר הכנסת בגין, נשבע ומודיע שיש לו יקוד, יש לו תפקיד בכנסת הזאת. אני חושב שהכנסת צריכה לנקוט באמצעים דיספלינריים. בא חבר הכנסת רובין ומעלער על התחלית זו כי איננה יכולה בחקנון הכנסת. אני חושב שאינצידנט כזה מחייב את הכנסת לפעול, ולתחלים החלטה אדרחוק.

לא התעלם ממכתב ששלח אלי חבר הכנסת ברייזר בעת הישיבה, בזו הלשון: "אני דורש כינוסם של ועדת הכנסת. יודים מסביב (אגב לא נודעה אף ירייה) שופרים מזויינים נכנסו לבנין הכנסת. מסוג הכנסת וזרקים פצצות. אני מחכה להשובתך". עניתי על כך שאינני רואה צורך לקרוא לישיבת מאחר שהכוחות המזויינים באו להגן על כבוד הכנסת.

ב. ברגר-האי

אני מציע לפכם את ההצעות בענין זה.

אני מציע את הנוסח הבא כהחלטה ועדת הכנסת.

פ. רזון:
א) "ועדת הכנסת מביעה את דעתה שהופעתו של חבר הכנסת בגין ביום 7.1.52, בהפונה שנוקיימה בכבר איון בירושלים, ועצם ארגונה של הפונה זו מחייבים חקירה משפטית מהירה. ועדת הכנסת פונה אל הממשלה במסלול לשקול בקשר לזה את הסעיף 13 מחוק חסינות חברי הכנסת."

ועדת הכנסת
14.1.52

ז"ל

ב) "ועדת הכנסת מביעה את הוקרה לפעולות
המשמרת ששמרה ביום ב' 7.1.52 על בניני
הכנסת ועל דיוני הכנסת עם זאת מביעה ועדת
הכנסת את דעתה שלאבא יש לדאוג להגברת השמירה
על בניני הכנסת ולהחמדתה כדי למנוע כל פגיעה
בבניני הכנסת והפרעה בדיוניה".

י. שפירא:

הצעותי הן: א) "להסיר סדר היום את הצעת
חבר הכנסת רובין. ענין זה נתון כולו לשיקול
דעת היועץ המשפטי של הממשלה. אין זה מחסידינו
לחם לו הוראה כי הדבר מובן טאלינו והוא
פדצינמ בלתי רצוי

ב) אם תקבל החלטה ביחס להוצאת
חבר הכנסת רובין משיבת הכנסת, אני מציע לרשום
בפרוטוקול שהוצאתו עד סוף המושב באה כהוצאה
להתנהגות בכנסת ביום ב' 7.1.52. ואין לה
כל קשר לפעולותיו מהן לנכס".

ח. רובין:

אני מציע לדחות את המסך הישיבה למחר, לרגל
החייצות עם סיעתי.

חומך בהצעה חבר הכנסת רובין.

ח. איבילוב:

החלטתנו היא שהישיבה הבאה תהיה ב-7 בשעה
7 בערב. ותהיה מוקדשת להצעות והצבעות בלבד.

ד. בר-רב האני - יו"ר:

ישיבתנו השומעת החקיים מתח בשעה 9.30 במקום

8.30 כרגיל.

הישיבה נפתחה בשעה 9.30 בלילה